

РЕШЕНИЕ

№ 3886

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1923** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. П., като пълномощник на **СТОЛИЧНАТА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР)**, отдел „Пътна полиция“, срещу РЕШЕНИЕ №4406/18.11.2022г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 131^{-ви} състав**, по н.а.х. дело №4012 по описа за 2022г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа, че решаващият състав превратно е възприел установените факти вследствие на което е извел неправилни правни изводи. Сочи, че не става ясно – логически и правно издържано, защо съдът не кредитира напълно показанията на разпитаните свидетели, които са били в състава на полицейския патрул, участвал при проверката на нарушителя, когато е установено административното деяние. Смята, че необосновано решаващият състав кредитира само показанията на свидетелите, посочени от санкционираното лице, макар да няма спор относно това, че последните не са свидетели на извършването на административно-наказателното деяние, а само са минавали от там по време на извършващата се полицейска проверка и то на част от нея, а не на цялата. Изтъква, че

актосъставителят е потвърдил изложеното в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН), като ясно и точно си е спомнил за случая. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №22-4332-001170/17.02.2022г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР). Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – С. К. Г. от [населено място], Столична община (СО), редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор В. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №22-4332-001170/17.02.2022г. на ответника по касация С. Г. е наложено наказание „глоба“, в размер на 3000 (три хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 12 месеца, на основание чл.175а, ал.1, предл. 3^{-то} ЗДвП, за това, че на 02.02.2022г., около 02⁰² часа, в [населено място], управлява лек автомобил марка „Б. 320 Д“ с държавен контролен номер (ДК №) СВ2631СА, по [улица], с посока на движение от [улица]към [населено място], като след хотел „Вила С.“, водачът използва пътищата за обществено ползване за други цели освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници и товари, неколкократно извършвайки резки маневри като преднамерено извежда МПС извън контрол чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцепление на гумите – дрифт, с което е нарушил разпоредбата на чл.104б, т.2 ЗДвП. Водачът е бил сам в моторното превозно средство.

С обжалвания съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №22-4332-001170/17.02.2022г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Съдът, обаче, е достигнал до извод, че в хода на административнонаказателното производство е било допуснато нарушение на материалния закон, изразяващо се в недоказаност на нарушението и в частност – виновното му извършване от страна на Г., което води до отмяна на НП. Решаващият състав е приел, че изложените в АУАН и в НП факти не са били установени в рамките на проведеното съдебно следствие. Обосновал е извод, че разпитаните свидетели С. и С. нямат реално съхранен спомен за конкретното събитие, като обвинението, практически почива на изготвения от тях АУАН, и никъде другаде не се съдържат данни в подкрепа на отразеното в същия. Счел е, че независимо от своята автентичност АУАН не може да замести непосредствено събрани гласни доказателства, като липсва спомен у свидетелите, което ограничава възможността за проверка на отразеното в АУАН. В частност не

могат да бъдат установени и проверени доводите на наказаното лице относно лошото състояние на пътя като резултат от интензивния снеговалеж, което именно, а не целенасочени действия на водача, са станали причина за нарушения и отклонения в траекторията на превозното средство. Съдът е приел, че съмнение в обвинителната теза се внася от показанията на другите двама свидетели, които излагат данни за състоянието на пътя, което действително сочи на възможни затруднения в движението.

Тези изводи се не се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 131-^{ви} състав.

Съгласно приложимата норма на чл.104б, т.2 ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Съставът на нарушението изисква водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване по предназначение – за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерността на деянието. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за тази цел места. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на пътя за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари“, което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. За този вид нарушения в практиката се е наложило понятието „дрифт“. Общоприето е разбирането, че под понятието „дрифт“ следва да се разбира специфичната техника на шофиране, при която шофьорът преднамерено извежда даденото превозно средство извън контрол чрез „презавиване“, което води до загуба сцеплението на задните гуми. По време на дрифт движението на автомобила е напречно на завоя, осъществено под влиянието на тежестта му и инерционния момент. В случая, както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: чрез резки маневри неколккратно преднамерено процесното МПС е извеждано извън контрол чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцепление на гумите. Съзнателното опасно шофиране посредством занасяне на автомобила в различни посоки, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - превоз на хора и товари. Наличието на специфични атмосферни условия поради конкретния сезон, на които се позовава защитата на наказаното лице, предполага водачът да управлява автомобила със завишено внимание и съобразено с пътните условия и обстановка, а не да извършва редица резки маневри, довеждайки до загуба на контрол над автомобила. Съдът намира, че всяко неовлавяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасянето на МПС би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, особено в тъмните части на денонощието, застрашава не само живота и здравето на намиращите се в автомобила лица, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност. С оглед сериозната степен на опасност е и регламентираният висок размер на предвиденото в санкционната норма на чл.175а, ал.1 ЗДвП наказание – „глоба“ от 3000 лева и кумулативно предвиденото „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

Настоящият съдебен състав приема, че съгласно приложимата норма на чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното (обратно на изразеното становище на първостепенния съд). В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно установените факти при извършване на нарушението. Към момента на съставяне на АУАН посоченият като нарушител Г. не е възразил срещу съдържащите се в акта фактически констатации (само е посочил, че има възражения без да ги конкретизира).

Неправилни са изложените в обжалваното решение доводи относно свидетелските показания на проверяващите. Видно от отразеното в протоколите от проведените съдебни заседания, показанията на свидетелите са ясни, безпротиворечиви и възпроизвеждат техните лични впечатления, поради което съдът неправилно не ги е кредитирал. Убеждението на решаващия състав за достоверността на констатациите в АУАН не се разколебава от липсата на детайлен конкретен спомен за случая от страна на свидетелите при разпита им във въззивното производство, относно обстоятелствата при извършване на нарушението. Този факт не може да бъде основа на заключение за недоказаност на обвинението и на извършителя. Предвид на непрекъснатата дейност по контролиране безопасността на движението и съставяне на актове за установяване на административни нарушения, включени в служебните им функции, неоправдано е да се очаква от тези лица да си спомнят детайлно обстановката, при която е осъществено всяко нарушение и лицата, които са спрели за проверка. Достатъчно е, че отразените в АУАН констатации не са били отречени. Установените от служителите на СДВР действия на водача – неколкостепенни резки маневри чрез презавиване, не кореспондират с логиката на СРС и твърденията на наказаното лице и изслушаните по негов почин свидетели за обилен снеговалеж и непочистени участъци, които обстоятелства (дори и да са били налице) предполагат движение с ниска скорост, внимателно преминаване по пътната настилка, а не извършването на резки маневри.

Предвид изложеното, настоящият решаващ състав приема, че обжалваният съдебен акт следва да бъде ОТМЕНЕН, като постановен при наличие на касационно основание за отмяна – чл.348, ал.1, т.1, във вр. с ал.2, предл. 1^{-во} НПК и на основание чл.222, ал.1 АПК делото решено по същество, чрез ПОТВЪРЖАВАНЕ на НП.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №4406/18.11.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 131^{-ви} състав, по н.а.х. дело №4012 по описа за 2022г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22-4332-001170/17.02.2022г., издадено от началник сектор към Отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА С. К. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, представлявана от директора, с адрес: 1303 С., [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по к.а.х. дело №1923/2023г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.